

Druga strona postępowania: Access Info Europe, Republika Grecka, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku, którym Sąd stwierdził nieważność odmownej decyzji Rady w sprawie publicznego dostępu do żądanych dokumentów;
- wydanie prawomocnego wyroku w przedmiocie kwestii stanowiących przedmiot odwołania;
- obciążenie strony skarżącej w sprawie T-233/09 kosztami Rady wynikającymi z tej sprawy oraz z odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Rada chciałaby na wstępie przypomnieć, że zaskarżona decyzja została wydana w dniu 26 lutego 2009 r., a więc przed wejściem w życie traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. W rezultacie ramy prawne mające zastosowanie na potrzeby niniejszego postępowania stanowią: Traktat o Unii Europejskiej oraz Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską w brzmieniu sprzed wejścia w życie traktatu z Lizbony.

Rada w pierwszej kolejności podnosi, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa w wykładni i zastosowaniu odstępstwa określonego w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾, ponieważ nie są one zgodne z obowiązującymi przepisami traktatowymi i pomijają w szczególności przewidziane w traktacie ograniczenia zasady szerszego dostępu do czynności legislacyjnych instytucji, które zostały odzwierciedlone w prawie wtórnym celem zachowania skuteczności procesu decyzyjnego instytucji.

Rada w drugiej kolejności podnosi, że uzasadnienie przedstawione przez Sąd nie jest zgodne z orzecznictwem Trybunału, które pozwala instytucji oprzeć się na względach ogólnych.

Rada w trzeciej kolejności podnosi, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa, ponieważ zastosował wymagania prawnych i materialnych standardów w niniejszej sprawie celem zbadania motywów przedstawionych przez Radę dla uzasadnienia skorzystania z odstępstwa z art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia. Sąd dopuścił się w swej ocenie naruszeń prawa, ponieważ wymagał dowodów na odwrotny wpływ na proces decyzyjny, pominał wagę początkowego etapu procesu podejmowania decyzji dla oceny wpływu pełnego upowszechnienia dokumentu i nie uwzględnił wrażliwego charakteru żadanego dokumentu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven Administrativen Sad (Bułgaria) w dniu 8 czerwca 2011 r. — EMS Bulgaria TRANSPORT OOD przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia po Prihodite — gr. Plovdiv

(Sprawa C-284/11)

(2011/C 238/12)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varhoven Administrativen Sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: EMS Bulgaria TRANSPORT OOD

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia po Prihodite — gr. Plovdiv

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 179 ust. 1, art. 180 i 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz zasadę skuteczności w dziedzinie podatków pośrednich, omawianą w wyroku Trybunału z dnia 8 maja 2008 r. w sprawach połączonych C-95/07 i C-96/07 Ecotrade, należy interpretować w ten sposób, że dopuszczają one termin zawity taki jak w niniejszej sprawie, przewidziany w art. 72 ust. 1 ustawy o podatku VAT (w jej wersji z 2008 r.), który w § 18 przepisów przejściowych i końcowych ustawy o zmianie i uzupełnieniu ustawy o podatku VAT został przedłużony do końca kwietnia 2009 r. tylko dla odbiorców dostaw, od których podatek stał się wymagalny przed dniem 1 stycznia 2009 r., mając na uwadze okoliczności sprawy przed sądem krajowym, a mianowicie

- wymóg prawa krajowego, iż osoba, która dokonała nabycia wewnątrzspółnotowego, a nie jest zarejestrowana na podstawie ustawy o podatku VAT, powinna zarejestrować się dobrowolnie, nawet jeżeli nie spełnia warunków rejestracji obowiązkowej jako przesłanki dla wykonania prawa do odliczenia;
- nową regulację art. 73a ustawy o podatku VAT (która weszła w życie od dnia 1 stycznia 2009 r.), zgodnie z którą prawo do odliczenia należy przyznać niezależnie od tego, czy dochowano terminu przewidzianego w art. 72 ust. 1 ustawy o podatku VAT, jeżeli podatek jest wymagalny od odbiorcy dostawy, o ile dostawa nie została utajniona i jest odnotowana w księgach rachunkowych;

— późniejszą zmianę art. 72 ust. 1 ustawy o podatku VAT (obowiązującą od dnia 1 stycznia 2010 r.), zgodnie z którą prawo do odliczenia może być wykonane w tym okresie rozliczeniowym, w którym prawo to powstało, lub w jednym z kolejnych dwunastu okresów rozliczeniowych?

- 2) Czy zasadę neutralności podatkowej jako zasadę podstawową, mającą znaczenie dla utworzenia i funkcjonowania wspólnego systemu podatku VAT, należy interpretować w ten sposób, że dopuszczalna jest praktyka kontroli podatkowej taka jak w sprawie przed sądem krajowym, która w wypadku stwierdzenia spóźnionego naliczenia podatku VAT nakłada karę w postaci odsetek, a ponadto karę w postaci odmowy prawa do odliczenia, w konkretnych okolicznościach, w jakich znajduje się wnosząca kasację, uwzględniając fakt, że dostawa nie została utajniona i jest odnotowana w księgach rachunkowych, administracja skarbową dysponuje niezbędnymi informacjami, nie występuje nadużycie i nie wyrządzono szkody w budżecie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Warna (Bułgaria) w dniu 8 czerwca 2011 r. — Bonik EOOD przeciwko Direktor na Direkcija „Obzhalwane i uprawlenie na izpylnienieto”, grad Warna, pri Centralno upravlenie na Nacionalna agencija za prihodite (dyrektorowi dyrekcji ds. zaskarżania i zarządzania egzekucją w Warnie przy centralnym zarządzie Narodowej Agencji Skarbowej)

(Sprawa C-285/11)

(2011/C 238/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administratiwen syd Warna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bonik EOOD.

Strona pozwana: Direktor na Direkcija „Obzhalwane i uprawlenie na izpylnienieto”, grad Warna, pri Centralno upravlenie na Nacionalna agencija za prihodite (dyrektorowi dyrekcji ds. zaskarżania i zarządzania egzekucją w Warnie przy centralnym zarządzie Narodowej Agencji Skarbowej)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z przepisów art. 178 lit. a) i b), art. 14, 62, 63, 167 i 168 dyrektywy 2006/112⁽¹⁾ można wywieść wykładnię pojęcia „brak faktycznej dostawy”, a jeżeli tak, to czy pojęcie „brak faktycznej dostawy” w odniesieniu do jego definicji pokrywa się z pojęciem „oszustwa podatkowe” czy też jest w nim zawarte? Co w rozumieniu dyrektywy obejmuje pojęcie „oszustwa podatkowe”?
- 2) Czy w świetle definicji pojęcia „oszustwa podatkowe” oraz motywów 26. i 59. w związku z art. 178 lit. b) dyrektywa

wymaga, aby formalności zostały dopełnione wyraźnie na drodze prawodawczej poprzez akt najwyższego organu ustawodawczego państwa członkowskiego, czy też dopuszcza ona, aby owe formalności nie zostały dopełnione na drodze prawodawczej, lecz odzwierciedlały praktykę i orzecznictwo administracyjne (i w zakresie kontroli podatkowych)? Czy formalności mogą być wprowadzone przez akty prawodawcze organów administracyjnych lub wytyczne administracji?

- 3) Czy „brak faktycznej dostawy”, jeżeli chodzi o pojęcie, które różni się od pojęcia „oszustw podatkowych” i nie jest objęte jego definicją, stanowi formalność na podstawie art. 178 lit. b) lub środek na podstawie motywu 59. dyrektywy, których wprowadzenie skutkuje odmową prawa do odliczenia i podważa neutralność podatku VAT, istotną zasadę wspólnego systemu podatku VAT, który został wprowadzony właściwym prawem wspólnotowym?
- 4) Czy można przewidzieć dla podatników formalności, na podstawie których muszą oni wykazać dostawę poprzedzającą dostawę następującą między nimi (ostatnim odbiorcą i jego dostawcą), aby dostawa została uznana za faktycznie zrealizowaną, o ile organy nie kwestionują, że zainteresowani (ostatni dostawcy) zrealizowali kolejne dostawy dotyczące tych samych towarów w tych samych ilościach do kolejnych odbiorców?
- 5) Czy w ramach wspólnego systemu podatku VAT i przepisów art. 168 i 178 dyrektywy 2006/112 prawo przedsiębiorcy do uznania płatności podatku VAT od określonej transakcji:
- a) należy oceniać wyłącznie w odniesieniu do konkretnej transakcji, w której uczestniczy przedsiębiorca, biorąc pod uwagę zamiar przedsiębiorcy uczestniczenia w transakcji, lub
- b) należy oceniać z uwzględnieniem wszystkich czynności, włącznie z poprzednimi i kolejnymi transakcjami, jakie tworzą łańcuch dostaw, do którego należy sporna transakcja, biorąc pod uwagę zamiary pozostałych uczestników łańcucha, których przedsiębiorca nie zna lub nie może się o nich dowiedzieć, ewentualnie działania lub zaniechania wystawcy faktury i pozostałych uczestników łańcucha, a mianowicie ich poprzednich dostawców, których odbiorca dostawy nie może kontrolować i od których nie może żądać konkretnego zachowania, lub
- c) należy oceniać z uwzględnieniem działań stanowiących nadużycie i zamiarów innych uczestników łańcucha, o których udziale przedsiębiorca nie wiedział i w odniesieniu do których działań lub zamiarów nie można stwierdzić, czy mógł się o nich dowiedzieć, i to niezależnie od tego, czy te działania i zamiary miały miejsce przed daną transakcją lub po niej?